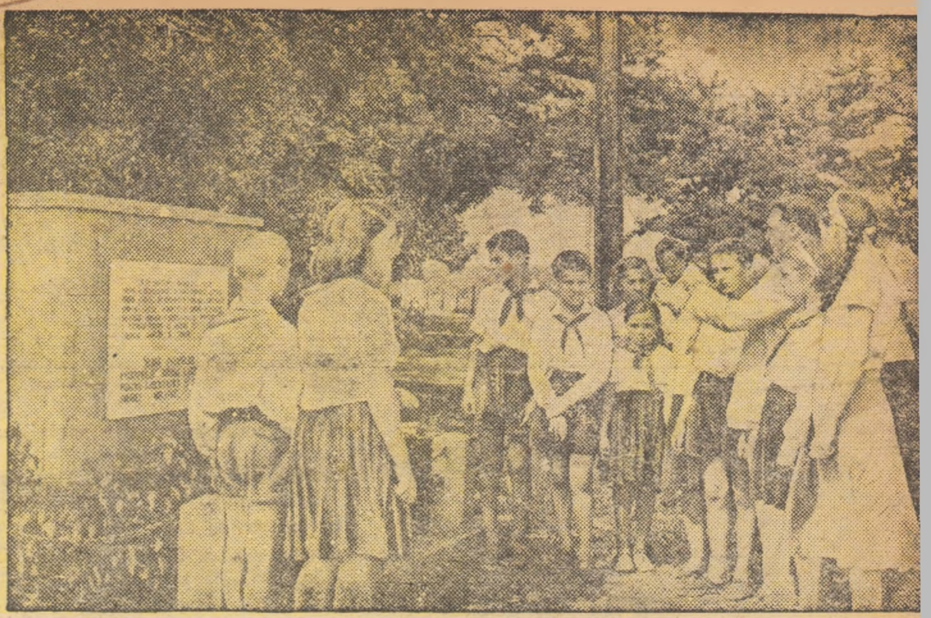
Proletari din toate ţările, uniţi-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X nr. 33 (715) * joi 13 august 1959 * 8 pagini 30 bani

Mîndrie

Frumoasă e panorama Oraşului Stalin, de sus, de pe Tîmpa! Ceea ce îţi atrage, însă, mai cu seamă atenţia, e fără îndoială noul cartier muncitoresc, modern şi înfloritor, ce se învecinează cu uzina de tractoare „Ernst Thälmann". Clădiri mari, luminoase, străzi drepte, parcuri...

Au crescut şi aici, o dată cu uzina, o dată cu noul cartier, mulţi copii. Invaţă, fac sport, ajută şi ei, după puterile lor, la înflorirea cartierului, şi visează.

— Visul meu e să muncesc şi eu la uzină, ca tata! mărturiseşte de pildă, pionierul Grigore Ion, care a trecut acum într-a V-a.

E de la sine înţeles la care uzină: la uzina de tractoare! Copiilor din noul cartier li-e dragă uzina. Dragostea aceasta pentru uzină se transmite din tată-n fiu.

Cu cîtă căldură şi mîndrie au vorbit, bunăoară, copiilor, despre uzina lor dragă, tovarăşul Gherghişan, muncitor comunist, sau maistru Oprea şi alţi muncitori fruntaşi pe care pionierii i-au invitat în tabăra locală cu prilejul apropierii celei de-a XV-a aniversări a gloriosului 23 August.

— Intotdeauna uzina ne-a fost dragă — povestea tovarăşul Gherghişan, care o cunoaşte de nu mai puţin de 27 de ani. Deşi au fost şi vremuri întunecate, cînd pîinea pe care o cîştigam aici era amară... La putere erau fabricanţii şi moşierii. Lucram scrişnind din dinţi, cu jandarmii la spate. Pentru fiece act de nesupunere, cît de mic, ne aruncau la carceră sau ne zdrobeau în bătăi... Ştiam însă că vremurile acelea nu aveau să dăinuie o veşnicie. Partidul ne chema la luptă pentru o nouă viaţă, pentru vremuri noi.

— Ele au venit o dată cu 23 August 1944 — povestea şi maistrul Oprea. Muncitorii, la îndemnul partidului, au ridicat uzina din ruine, visînd la ziua cea mare cînd pe porţile ei aveau să iasă nu arme, ci tractoare, pentru viaţă, pentru belşugul ţării. „N-o să fiţi în stare" — preziceau, cu limba înveninată, diverşi „specialişti" străini care, atunci cînd noi, muncitorii, am preluat cîrmele uzinei, au fost nevoiţi să-şi facă bagajele...

Cu ce poftă s-au distrat pionierii pe seama unuia dintre amintiţii „specialişti" care era într-atît de convins că nu vom reuşi să facem tractoare fără serviciile lui, încît a promis solemn că se va lăsa călcat de primul tractor romînesc!

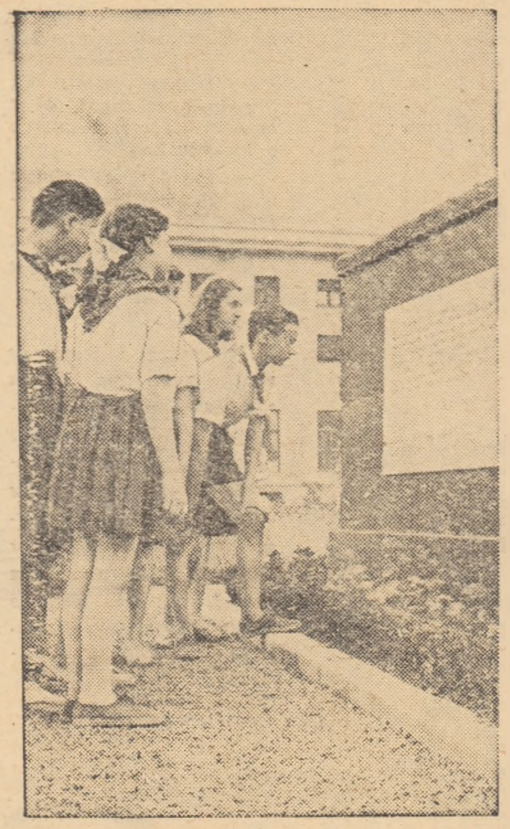
— Praful s-ar fi ales de el!... spuneau pionierii.

Şi nu era greu să străvezi, în cuvintele lor, mîndria pentru ceea ce ei văd, zi de zi, cu proprii ochi: şiruri nesfîrşite de tractoare care ies pe porţile uzinei luînd drumul ogoarelor mănoase ale patriei, tractoare a căror faimă a trecut demult graniţele ţării. Indreptăţită mîndrie!

PE URMELE LUPTELOR DIN 23 AUGUST 1944

Dimineaţă de august... Pe şoseaua care trece printre rîndurile de copaci umbroşi, către Băneasa, trec pionierii. Au în frunte drapelul roşu pionieresc al raionului „Tudor Vladimirescu".

Incotro s-au pornit, oare, aşa de dimineaţă? Pe urmele celor care au luptat în zilele fierbinţi din august 1944, pentru apărarea Bucureştiului iubit, pentru curăţirea lui de cotropitorii hitlerişti. Despre încrîncenatele lupte, la care au purces în urmă cu 15 ani vitejii muncitori şi ostaşi, în frunte cu comuniştii, li s-a mai povestit pionierilor în zilele acestea de dinaintea măreţei sărbători. In acest scop, bunăoară, pionierii de la Şcoala de 7 ani nr. 72 au chemat în mijlocul lor pe unul dintre muncitorii fruntaşi de la Uzinele „Timpuri Noi", care a făcut parte din gărzile patriotice. Altădată, au avut ca invitat un ofiţer al forţelor noastre armate, luptător din divizia de panduri „Tudor Vladimirescu"... Acum însă, aveau să vadă cu ochii lor, aşa cum au dorit, locurile legate de acele lupte. Şi, iată-i la drum. Comitetul raional de partid le-a dat şi un ghid — pe tovarăşul Ion Andronache,

unul dintre miile de comunişti care zilele eliberării au luptat neînfricaţi, arma în mînă.

...Pădurea Băneasa e cufundată în nişte. Soarele îşi strecoară cu greu nuţii de aur prin umbrar, răspîndind pe covorul verde şi pe feţele pionieril Ei ascultă cu luare aminte povestea a stor locuri.

— Şi-atunci era linişte, ca acum, spu tovarăşul Andronache. Nici un foşn nici o şoaptă. Era, însă, liniştea dinaint furtunii. Pe-aici, pitulaţi în şanţuri miinile încleştate pe arme, aşteptau mu citorii din gărzile patriotice semnal de atac. Dincolo de şosea, în desiş, er hitleriştii. Se pregăteau febril să ata Bucureştiul, să-l prefacă în ruine Forţele patriotice au atacat!...

Pionierii auzeau parcă vuietul pădur Vedeau parcă aevea pe muncitori at cînd în iureş nestăvilit şi pe hitleriş înnebuniţi de spaimă, încercînd să strecoare din cleştele în care fusese prinşi.

In drum spre oraş, spre alte locuri gate de luptele pentru eliberarea Capit lei, pionierii s-au oprit la kilometrul Acolo, o piatră comemorativă aminteş trecătorului de luptele desfăşurate ai la intrarea în Bucureşti, aminteşte aceia care au căzut eroic: „...Unităţi a armatei romîne şi detaşamente de găr patriotice, luptînd pentru apărarea Buc reştiului şi curăţirea teritoriului ţării trupele hitleriste, au zdrobit rezistenţe unităţilor germano-hitleriste care îşi o ganizaseră o puternică poziţie de apăra pe marginea pădurilor Băneasa şi T nari"...

...Inserarea i-a prins pe pionieri su pe dealul Academiei Militare. De-aci pe deal se desfăşoară, sub ochii pionier lor, admirabila panoramă a Capital dragi, înfloritoare. Pionierii privesc nesaţ. E oraşul iubit, Bucureşti. Oraş pe care muncitorii, conduşi de parti l-au apărat cu arma în mînă, cu pre multor jertfe. Oraşul pe care mai ap l-au ridicat din ruină şi pe care azi, la chemarea partidului, îl fac mai fr mos decît a fost vreodată!

AL. MIHU

SĂ ÎNFRUMUSEŢĂM ORAŞELE ŞI SATELE PATRIEI

Şcoala noastră

Şcoala noastră s-a gătit de sărbătoare, a îmbrăcat o haină nouă. Zilele trecute o echipă de muncitori au venit şi-au văruit-o, iar noi...

— S-o facem „lună", a spus preşedinta grupei noastre, Doina Vasilescu.

— Să-i reparăm şi băncile, a adăugat Gheorghe Stancu.

Şi aşa am făcut. Geamurile curate strălucesc acum în bătaia razelor de soare, curtea şcolii e măturată, florile udate, tulpinile pomilor văruite. Totul e gata, şcoala noastră aşteaptă ziua de 23 August în haine de sărbătoare.

Pioniera ELISABETA ŞTEFANESCU
cl. a IV-a Şcoala
de 7 ani nr. 80, Bucureşti

Dragă redacţie

23 August 1959. In cinstea acestei măreţe sărbători, utemiştii şi noi, pionierii din comună, avem planuri frumoase. Vrem să sărbătorim a XV-a aniversare a eliberării patriei noastre cu noi succese. Nu de mult am mers la G.A.C. „Lazăr Cernescu". Prima noastră sarcină a fost să amenajăm parcul. Am strîns vreascurile, am udat florile, iar la intrarea în parc am pus o lozincă mare şi frumoasă. La club mîinile noastre harnice au aranjat fiecare lucru la locul lui, au şters geamurile, mesele, au pus flori în glastre. Acum e o adevărată plăcere să vii aici să asculţi diverse ştiri la radio, să joci şah sau să citeşti o carte. Totul îţi vorbeşte de marea sărbătoare a poporului nostru, de viaţa noastră fericită.

Pionier ŞTEFAN CIOCIRLAN
comuna Valea Miresei-Esna
raionul Brăila, reg. Galaţi

Vii mulţumiri

In numele Sfatului popular al comunei Ştefăneşti, raionul Piteşti, regiunea Piteşti, transmit multe mulţumiri pionierilor şi şcolarilor de la Şcoala de 7 ani, care, în vara aceasta ne-au fost de mare ajutor.

La amenajarea parcului din faţa marelui cămin cultural, la îngrijirea monumentelor eroilor sovietici, la îngrijirea parcului gospodăriei agricole colective şi mai ales la plivitul grîului, al ovăzului, la strîngerea spicelor, pionierii s-au dovedit gospodari harnici.

ALEXANDRU OŢELEA
preşedintele Sfatului popular
al comunei Ştefăneşti.

In cinstea zilei de 23 AUGUST

Pe pieptul a peste 130 de tineri brigadieri, muncitori de la Uzinele „Republica" şi „Mao Tze-dun" şi studenţi de la Institutul Politehnic din Bucureşti, strălucesc primele insigne de brigadieri ai muncii patriotice. Brigada nr. 2 de la Uzinele „Republica" a totalizat 10.700 ore muncă patriotică şi s-a angajat ca pînă la sfîrşitul anului să facă încă 4.000 ore. Zilele acestea vor primi insignele de brigadieri ai muncii patriotice peste 20.000 de tineri din Capitală care au înscrise în carnetul de brigadier peste 100 ore de muncă patriotică.

In oraşul Hunedoara s-au depus în acest an peste 525.000 ore de muncă voluntară iar valoarea materialelor din resursele locale care s-au folosit, se ridică la un milion lei.

Unul dintre şantierele pe care tinerii Capitalei au depus zeci de mii de ore muncă patriotică, a fost Apeductul III Arcuda-Bucureşti. Zilele trecute apeductul a intrat în sistemul de alimentare cu apă a Capitalei. Bucureştiul va primi cu 50 sută mai multă apă decît pînă acum.

„Cea mai mare realizare a noastr ne scrie pionierul Alexandrescu Miha din Galaţi, a fost amenajarea unui sola Aici avem şi un teren de volei, iar în cinste lui 23 August am organizat şi primul mec S-au evidenţiat Bărbieru Teodor, Arition Vi rel, Sîrbu Chiril şi alţii".

Strîngerea fierului vechi în raion Ineu a devenit o sarcină de onoar Intrecerea între unităţile de pionieri es în toi. Pînă acum pionierii din comuna Ti nova care ocupă primul loc au strîns 1.20 kg. Urmează la rînd cei din comuna Beli cu 800 kg, Maroda 600 kg, Cherceluş 500 k

Citiţi în pag. 6: Renumele mondial al ştiinţei şi tehnicii romîneşti

Din viața pionierească

Peste 10 zile 23 AUGUST

Peste puțin timp, copii, va fi 23 August! Cu acest prilej, vom mulțumi încă o dată partidului și clasei muncitoare pentru viața noastră fericită, raportînd, în același timp, cu mîndrie, despre muncă, despre succesele noastre. Festivitățile pionierești închinate lui 23 August — vizite la monumentele eroilor clasei muncitoare, întîlniri cu activiști de partid și de stat, ilegaliști, participanți la actul insurecțional de la 23 August 1944 și cu participanți la războiul antifascist, focuri de tabără, serbări, programe cultural-artistice — vor trebui să fie cît mai bine organizate, cît mai reușite. In această privință ținem să amintim frumoasa inițiativă a pionierilor din regiunea Stalin. In taberele din această regiune măreței sărbători i se vor închina focuri de tabără pe tema „Te slăvim patrie". Aceasta e o acțiune bună pe care o puteți urma și voi. Desigur însă că pregătirile voastre cuprind și alte obiective. Fără îndoială că v-ați și pregătit să depuneți flori la monumentele ridicate în amintirea luptelor care ne-au adus libertatea, să faceți de gardă la aceste monumente. De asemenea, pentru reușita programelor cultural-artistice, ați învățat cel puțin 2-3 cîntece, și anume acelea care exprimă cu înflăcărare dragostea și devotamentul nostru pentru partid, pentru eroica noastră clasă muncitoare. Desigur, taberele voastre au și îmbrăcat un aspect sărbătoresc. Ele strălucesc de curățenie, sînt împodobite cu lozinci frumos lucrate, drapele roșii și tricolore, fotomontaje reprezentînd aspecte din zilele insurecției armate, precum și construcții ale socialismului, ediții festive ale gazetelor de perete. Tot la fel v-ați organizat participarea la demonstrația oamenilor muncii sau, în taberele mai depărtate de locul demonstrației, ați pregătit cu grijă festivitatea pe care o veți ține în dimineața zilei de 23 August.

Pînă la 23 August mai sînt zece zile. Folosiți din plin aceste zece zile pentru a încununa rodul străduințelor voastre de pînă acum. Participați cu și mai multă tragere de inimă la acțiunile voastre patriotice. Strîngeți de pe miriști ultimele spice, prezentați programe artistice la arii. Colectați noi tone de fier vechi, vizitați șantierele și uzinele noastre socialiste, ascultați povestirile comuniștilor despre lupta partidului, despre munca pentru construcția socialismului.

Ingrijiți-vă, de asemenea, ca în taberele voastre să existe mici expoziții cu obiecte lucrate de voi în cadrul Concursului micilor tehnicieni. Nici de loturile școlare să nu uitați cumva; 23 August trebuie să le găsească în floare, cum se spune!

Cît despre voi, căutați să aveți o ținută cît mai îngrijită, pionierească. Cravatele roșii să fie spălate și călcate cum se cuvine.

Voi știți foarte bine că pe un pionier nu-l caracterizează numai hărnicia ci și comportarea lui frumoasă, nu numai voioșia ci și politețea. Măreţul 23 August vă va întreba și despre acestea, și voi trebuie să-i răspundeți cum se cuvine.

Să întîmpinăm deci cea mai mare sărbătoare a poporului nostru într-un chip cu adevărat pionieresc!

Focul de tabără al „Scînteii pionierului"

Duminică, 16 august 1959, exact la orele 20, la Palatul pionierilor din București, tradiționalul foc de tabără al „Scînteii pionierului" se va aprinde în cinstea celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei, 23 August 1959!

Manifestările care însoțesc focul de tabără încep la orele 18.

Important: Pionierii dintr-o serie de localități din țară au anunțat și ei organizarea de focuri de tabără ale „Scînteii pionierului" în localitățile lor. Printre aceștia se află, de pildă, și pionierii care activează la **Casa pionierilor din Cîmpulung Moldovenesc, reg. Suceava.** Le urăm tuturor succes și îi înștiințăm pe această cale că, în numerele anterioare ale gazetei, am publicat amănunte cu privire la organizara focului de tabără. **Reamintim că focul se aprinde la orele 20 exact, programul cultural-artistic și de sport începînd însă de la orele 18. Pretutindeni, deschiderea se va face prin intonarea de către toți participanții a unui cîntec închinat lui 23 August.**

Dragi participanți la focul de tabără al „Scînteii pionierului"! Repetați cu grijă cîntecele și poeziile închinate lui 23 August, cu care veți lua parte la concursurile artistice! Pregătiți-vă pentru a obține bune rezultate la întrecerile sportive!

Deci: duminică, 16 august, la orele 18, ne întîlnim la focul de tabără al „Scînteii pionierului" organizat în cinstea lui 23 August!

SA URMAM EXEMPLUL UTEMIȘTILOR

Impreună pe ogoare!

Intr-una din zile, venind de la tabăra locală, pionierii de la Școala medie mixtă din Simeria i-au intîlnit pe utemiștii din clasele a IX-a, a X-a și a XI-a încolonați, gata de drum. Văzîndu-i, pioniera Bizgă Maria, dintr-a VII-a, s-a și dus să-i întrebe pe utemiști, să se lămurească; fac cumva o excursie?

— Desigur, a zîmbit unul dintre utemiștii clasei a X-a; facem zilnic o excursie pînă la gospodăria agricolă de stat Biscaria, unde plivim sfecla!

...Utemiștii ieșiseră pe poarta școlii dar Maria rămăsese pe loc, gînditoare. „Cu toate că sînt în vacanță, ajută gospodăria de stat", își spuse ea. Și gîndul la frumoasa acțiune a utemiștilor nu-i mai dădu pace. In chip firesc, pe pioniera Bizga Maria, care dorește din toată inima să devină utemistă, acțiunea aceasta n-a lăsat-o indiferentă. De aceea, s-a grăbit să se sfătuiască cu ceilalți pionieri din clasa a VII-a; n-ar fi bine să urmeze pilda utemiștilor?

...Voia bună cu care pionierii primiră spusele Marioarei dovedi că erau de aceeași părere cu ea. Cu toții știau că, pentru a deveni buni utemiști, trebuie mai întîi să fie buni pionieri.

Nu era singura dată cînd îi urmau pe utemiști. Mai lucraseră, după exemplul lor, și la înfrumusețarea orașului, și la îngrijirea școlii, a terenului de sport...

La întoarcere, pionierii erau fericiți. Brigadierul gospodăriei le mulțumise și, mai mult, primiseră felicitări chiar din partea utemiștilor. In ziua aceea copiii pliviseră și răriseră aproape trei hectare cu sfeclă. Bucuria muncii, alături de utemiști, i-a făcut pe pionieri ca, în zilele următoare, să lucreze cu și mai multă tragere de inimă pe terenurile gospodăriei de stat.

ILEANA BRADU

JOC

Ștafeta „Știi să răspunzi?"

Participanții se împart în două echipe și se așază în flanc cîte unul, în spatele liniei de start. In fața fiecărei echipe, la cca 15 m, se pun două măsuțe. Pe acestea, se află împăturite atîtea bilețele cîți jucători sînt și, desigur, un creion. Fiecare bilețel conține cîte o întrebare. Intrebările pot fi stabilite pe felurite teme (munca pionierească, construcții ale socialismului, cunoașterea ținutului natal, literatură, sport etc.). La semnalul dat de arbitru, primii din fiecare echipă aleargă la masă, desfac biletelele care le revin, citesc întrebarea, iau creionul și răspund la întrebare. Dacă jucătorul nu cunoaște răspunsul, scrie pe bilet: nu știu. Apoi, cu bilețelul în mînă, fuge înapoi, la echipa sa, predă bilețelul arbitrului și se așază ultimul. Următorii concurenți fug spre mese. Jocul continuă pînă ce ultimul participant termină cursa. Punctajul se acordă în felul următor: pentru fiecare răspuns bun 1 punct. Pentru răspunsurile greșite sau necunoscute, nici un punct. Echipa care a terminat prima ștafeta primește în plus patru puncte.

CUM CITIM?

Fără doar și poate că, pentru citit, vacanța de vară e unul dintre cele mai bune prilejuri. Deci, citim. Dar, se pune întrebarea, cum citim? Am mai povestit odată despre un anume băiat căruia îi mergea vestea de mare cititor. Aceasta, deoarece se lăuda că el citește o carte de 300 de pagini în două ceasuri.

Băiatul cu pricina sărea pasaje întregi; descrierea peisajelor ori a stărilor sufletești ale eroilor nu-l interesau. El se oprea numai asupra dialogurilor și a pasajelor cu acțiune mai încordată. Astfel, de parcurs 300 de pagini în două ceasuri parcurgea, dar de înțeles, ba.

Desigur, astfel de cititori ciudați sînt puțini la număr. Dar, cu toate acestea, în tabără trebuie să se citească organizat.

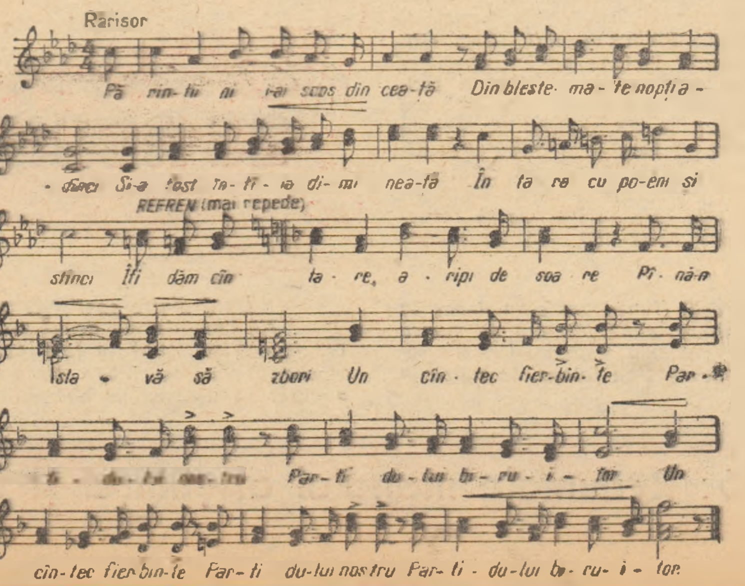
Mai întîi, nici o carte citită de mai mulți pionieri să nu rămînă nediscutată, fie chiar și într-un grup restrîns, de pildă, într-un cerc de citit.

De asemenea, recenziile și **discuțiile** despre unele cărți să nu lipsească din nici un program de activități.

Apoi, **desprinderea ideilor principale ale unei cărți, judecarea comportării personajelor, compararea faptelor din carte cu viața reală,** trebuie să fie niște adevărate legi ale lecturii. In această direcție, de mare folos vă poate fi **un caiet în care să vă notați impresiile asupra cărților citite.**

Deci, activul pionieresc din tabără trebuie să aibă cît mai multă grijă de această problemă importantă: a lecturii. Cerînd sprijinul tovarășilor profesori, activul va numi un pionier responsabil cu biblioteca taberei, va organiza recenzii, discuții despre cărți, lecturi în colectiv, întîlniri ale cititorilor cu autorii lor preferați. Intr-un cuvînt, va face totul pentru ca lectura în tabără să se desfășoare în chip organizat.

Partidului!

Versuri: ION BRAD

Muzica: ALFRED MENDELSOHN

**Părinții ni i-ai scos din ceață,
Din blestemate nopți adînci,
Și-a fost întîia dimineață
In țara cu poieni și stînci.**

Refren:

**Iți dăm, cîntare,
Aripi de soare
Pînă-n slavă să zbori!
Un cîntec fierbinte,
Partidului nostru,
Partidului biruitor!**

**Pe drumuri aspre te urmară
Părinții noștri, azi cărunți.
Și-n libera și noua țară
Au înflorit și văi și munți.**

Refren: același

**Spre viitor pornim acuma
Și noi, sub steagul tău de jar,
Tu, cel mai tare ca furtuna,
Conducător spre fapte mari.**

Refren: același

AȘA PROCEDEAZĂ PIONIERII

S-a întîmplat la Holboca...

Pentru ziua aceea hotărîseră să meargă la strîns spice. Instructoarea superioară, Palade Elena, le-a arătat cum trebuie să lucreze bine, cu spor. Și, cîntind, așa cum le stă bine pionierilor, au pornit pe miriștile întovărășirii.

Cu veselie, cîntece, voie bună, nici n-au simțit cînd a trecut timpul. La urmă, văzînd rezultatele muncii lor, un val de bucurie le-a umplut inimile.

S-au adunat apoi roată în jurul instructoarei. Cineva a propus să meargă cu toții la arie și acolo să dea un program artistic. Așa au și făcut. Programul prezentat de ei a plăcut mult țăranilor muncitori care lucrau la batoză. La plecare, pionierii s-au despărțit de ei ca de niște buni prieteni.

Pioniera Florea D. Elena se îndrepta și ea spre casă. In inima ei pătrunsese, din freamătul acelei zile minunate, ceva ca o căldură plăcută. Ii venea să strige de bucurie, să joace — într-un cuvînt, era fericită. Prin minte îi treceau mii de gînduri, care mai de care mai frumoase. Iși amintea de ziua cînd a devenit pionieră, de angajament, de prima adunare, de prima excursie...

Iși dădea seama că fericirea ei este legată de viața noastră nouă, de fericirea întregului popor.

Deodată, privirea ei se opri asupra unei pungulițe. O ridică și, cînd o desfăcu, abia apucă să exclame doar atît: „Ai cui or fi banii aceștia mulți?!" Gîndurile i se învălmășiră. Cine i-a pierdut? Ce să facă cu ei? A început să alerge spre școală. Ajunsă aici, abia mai respira. S-a adresat instructoarei. Aceasta a privit-o mirată, n-o înțelegea. De abia la urmă, cînd i-a arătat importanta sumă de bani găsită, a înțeles. A doua zi — adunați la școală, pionierii asistau la înapoierea banilor bătrînei Bejinaru Casandra, care-i pierduse pe drum. Bătrîna Bejinaru Casandra, înduioșată, a îmbrățișat-o pe Elena, mulțumindu-i.

In ziua aceea, s-a discutat mult în unitatea lor. Articolul apărut la gazeta de perete cu titlul „Așa procedează pionierii", povestea fapta Elenei Florea.

Elena poate fi mîndră de fapta ei. A dovedit astfel că este o pionieră adevărată, iar pionierii unității de la Școala de 7 ani din comuna Holboca, raionul Iași — pot fi mîndri că au în mijlocul lor asemenea pionieri.

C. MIHAI

Pionieri de pe meleagurile hunedorene

Zilele acestea, mii de pionieri și școlari, de pe întreg cuprinsul patriei, continuă să participe cu dragoste la acțiunile închinate zilei de 23 August. In cinstea marii sărbători, pionierii ajută la înfrumusețarea satelor și orașelor, adună mai mult fier vechi, merg tot mai des să dea o mînă de ajutor pe ogoarele gospodăriilor colective sau de stat. Iată mai jos cîteva aspecte din acțiunile pionierilor de pe meleagurile regiunii Hunedoara.

Simeria

Noi realizări

Intr-o după-amiază, la stația de radioamplificare, vocea crainicului anunța: „Mîine, pionierii din tabăra locală de la școala medie, vor porni prin oraș la strîngerea fierului vechi, a maculaturii și sticlei."

A doua zi, împreună cu alți copii, pionierul Velniceru Ștefan din clasa a VI-a, împingea voinicește cărutul în care avea să adune fierul vechi. Pe trotuoare, în fața porților îi aștepta fierul vechi, stivă în grămezi. Se opreau în dreptul fiecărei porți, încărcau și treceau mai departe. Intr-un loc, la poartă îi aștepta o bătrînică.

— Bine că ați venit, îi întîmpină ea, am auzit că treceți să strîngeți fierul vechi, v-am pregătit și eu, dar e cam greu și...

— Lasă, bunicuțo, că-l ducem noi! îi răspunseră mîndri elevii din grup. Cu fierul încărcat voinicește în cărucior, băieții s-au întors la școală. In același timp, ceilalți pionieri se adunaseră și ei acolo cu fier vechi și sticle...Aproape de amiază cînd au terminat și s-au adunat cu toții în curtea școlii, mai că nu le venea să creadă cît de mari crescuseră grămezile de fier și hîrtie, cît și numărul sticlelor. Bucuria a fost și mai mare cînd le-au cîntărit. Erau adunate aproape 400 kg de hîrtie și aproape 500 kg de fier vechi. Pionierii Honțiu Ion, Firuță Maria și alții sînt mîndri că în cinstea zilei de 23 August, vor preda, pe lîngă cele 2 tone de fier vechi de pînă acum, încă 500 kg., strînse într-o singură zi!

Comuna Băcia

Gădinari iscusiți

Dis-de-dimineață, pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Băcia se îndreptau spre sediul gospodăriei agricole colective „Petru Groza".

— Unde-ați pornit-o așa devreme? îi întrebă un colectivist, care avea același drum.

— Mergem la colectivă, îi răspunseră cîțiva. Sînt acolo, la grădină, cîteva parcele pe care le îngrijim noi, îi explică pionierul Georgescu Eugen, din clasa a IV-a. Fiecare detașament are în grijă cîteva straturi cu roșii, cu ardei...

— Așadar, roșiile care se culeg acum, sînt îngrijite de voi?

— Desigur, îi răspunse cu mîndrie Petrică. Numai zilele trecute, pionierii Eremia Eugen, Surianu Angela, Radu Irimia și alții au cules o grămadă de roșii și castraveți! Tot atunci, am plivit și cîteva straturi cu ardei. Uite, așa-s de mari! arătă el cu amîndouă mîinile cam cît este de mare un ardei.

— Dar cîte ore ați lucrat la gospodărie? se miră, plăcut surprins, colectivistul.

Pînă acum, 850, dar asta nu-i totul! Vrem să ajungem la 1.000 de ore de muncă patriotică pînă la 23 August! Ne străduim nu numai să avem ore multe, dar și să facem totul cît se poate mai bine. Intr-o zi, a venit la noi tovarășul președinte al gospodăriei și ne-a spus că e mulțumit de noi, de grădina pe care o îngrijim. De atunci, muncim și mai inimoși, vrem să fim niște grădinari pricepuți!

Cal

Işi iubesc școal

Pioniera Suciu Maria, din cl a V-a a Școlii de 7 ani din Cal se plimbă nerăbdătoare prin școlii. Este „de serviciu"...

Trebuie să vă spun că școala s-a mărit în vara aceasta cu clădire nouă. La construcția ei ajutat și pionierii unității din bära locală. Acum, ei așteptau nerăbdare țigla pentru acoperi noii clădiri. Și, pentru că le teamă ca nu cumva să sosea într-o zi cînd nu vor fi la tab pionierii clasei a V-a au hotărît facă de serviciu, să vadă cînd veni mașina!

Marioara merge încet. Așter rea e lungă... Și apoi, e așa cald... Dar iată, la colțul str apare un camion. Se oprește fața școlii. O privire îi e de-aj să vadă despre ce e vorba — fata pornește în goană să-și anu colegii. Pe pioniera Pili Edit găsește imediat și amîndouă nesc să-i anunțe pe Bîlc Ghe ghe, pe Șerbănescu Ștefan, și ceilalți pionieri. In mai puțin d jumătate de ceas, toți erau la șc lă. Maiștrii s-au mirat cum de aflat atît de repede de sosirea mionului, dar pionierii aveau „ cretul" lor.

S-au apucat imediat de lu Cîțiva s-au urcat în camion, alții au început să care țigla curtea școlii și să o stivuiască

— Să umblați ușor cu plăcile țiglă, le recomandă pioniera fănescu Maria dintr-a VI-a, să se spargă, doar sînt pentru șco noastră!

După cîteva ore, cu toată o seala, pionierii erau bucuroși. toamnă, cînd vor începe școala, departe vor vedea acoperișul cu glă, lucrare la care au ajutat și e

Cîntecele lui baci Mihok

Prin părțile Ghimeșului, undeva în creierul munților, trăiește un bătrîn ceangău, pe nume Mihok Elek Gyuri. Prin multe a trecut el în cei aproape 80 de ani pe care-i are. De aceea au și bătut drumul pînă la el, în munți, pionierii din tabăra regională de la Păltiniș-Ciuc.

Moșul i-a primit bucuros și i-a așezat în jurul pe iarbă, căci în casă nu încăpeau toți. Tare mulțumit s-a arătat de faptul că pionierii, inimoși cum sînt, n-au uitat să-i aducă „foaia" — cum zice el, ziarului Scînteia. Era chiar unul din numerele care aduceau țării vestea cea mare a noilor măsuri luate de partid pentru sporirea bunăstării poporului. Nici nu i-a mai întrebat pe copii ce vînt îi aduce. Ii rugă, de-a dreptul, să-i citească „foaia".

— Iată ce vremuri minunate am apucat! se minuna baci Mihok, ascultînd.

Intr-un tîrziu se apucă de povestit. Pionierii ascultau, în tăcere, depănarea molcomă a amintirilor despre alte vremuri, pe care ei nu le-au cunoscut și nici nu le vor cunoaște vreodată.

— Pe noi, ceangăii, spunea bătrînul, ne-au asuprit deopotrivă și grofii unguri, și fabricanții și moșierii romîni. Unii ne cereau să lepădăm portul nostru romînesc; ceilalți voiau să ne schimbăm limba, care-i ungurească. Și birurile unora și ale celorlalți ne apăsau greu.

Povestea e tristă, ca și viața năpăstuită din trecut a neamului ceangău. Cînd și cînd, însă, un zîmbet ironic flutură pe buzele bătrînului: povestește despre nimicnicia și lașitatea acelor „domni", care se pretindeau stăpîni.

— Au venit odată la vînătoare de urși. Ne-au luat pe toți, cu forța la hăituit. Și prada, pînă la urmă, a fost bogată. Dar nu de „domni" au fost vînate jivinele, ci „domnii"... adunaseră pe nădragi toată rășina brazilor în care se cățăraseră de frică. Ci tot de noi, cu bitele și topoarele, noastre...

Pe tăpșanul de lîngă casa lui baci Mihok s-a lăsat liniștea. Copiii au mîncat împreună cu bătrînul și acum se odihnesc. Baci Mihok prinde a le cînta, cu glas bătrînesc, un cîntec vechi. Apoi încă unul. Cîntece triste. Unul dintre pionieri îl întrebă:

— De ce-ți sînt așa de triste cîntecele, moșule?

— Pentru că așa mi-a fost și cea mai mare parte a vieții... Iar din acelea vesele, știți, de bună-seamă, voi, copiii de azi...

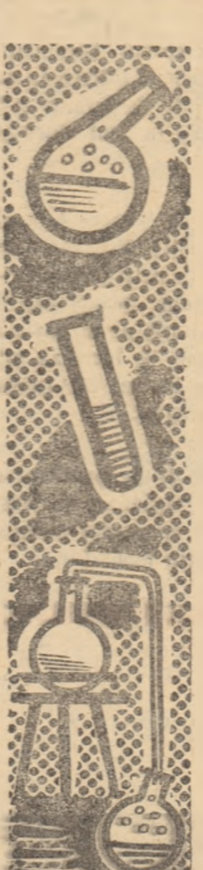
Pionierii n-au așteptat alt îndemn. Răsunau văile de cîntecele lor, cîntecele copilăriei fericite.

★

Liniște, ordine, atenție în urmărirea aparatelor... Muncitorii din industria chimică dau necontenit dovada unui înalt nivel de calificare profesională.

★

CE SĂ FIU

Porți deschise cu drag, care vă așteaptă

Examenele de admitere pentru școlile tehnice și profesionale se apropie. Mulți dintre voi v-ați hotărît mai de mult să urmați aceste școli, alții, vă hotărîți acum. De aceea, ne-am adresat tovarășului Oprea Vasile, director în Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei, care ne-a spus printre altele:

„Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei a organizat, o dată cu dezvoltarea industrială a sectorului său, pregătirea de cadre specializate. In numeroase centre cum sînt Bacău, Craiova, Brăila, Iași etc., școlile tehnice și profesionale pregătesc muncitori și tehnicieni cu înaltă calificare. Anul acesta, mii de tineri absolvenți vor intra în producție ca mecanici de utilaj de finării, distilatori-rafinat operatori la fabricarea condiționarea medicame lor ș.a.m.d. *Să mai s ceva; mulți dintre absol ții școlilor tehnice și fesionale au devenit ingi și specialiști cu înaltă ca care.*

Prin grija partidului pun la dispoziția elevilor boratoare și ateliere bine zestrate, cămine și îmbr minte. Anul acesta, șc profesionale din sectorul trol-chimie vor cunoaște nou freamătul examen de admitere în anul I a solvenților școlii de 7 Noi le urăm acestor elevi un călduros „Bun nit!" și le deschidem drag porțile școlilor noas

ACESTE ȘCOLI VĂ AȘTEAPT

Iată acum și rețeaua școlilor Ministerului Industriei P lului și Chimiei.

Grupuri școlare petrol-chimic se găsesc la: Bacău, (pe l fabrica „Steaua Roșie"); Borzești (pe lîngă Combinatul mic; Moinești (pe lîngă Trustul de extracție); București lîngă fabrica de medicamente „Fiola"); Cluj (la Ocna M șului); Brăila (pe lîngă întreprinderea pentru fabricarea lozei din stuf); Iași (pe lîngă fabrica nr. 2); pina (pe lîngă Uzina „Poiana"); Ploești (rafir nr. 1); Moreni (pe lîngă Uzina Mecanică); Codlea (pe l fabrica „Colorom"); Orașul Victoria (pe lîngă Combinatul mic „I. V. Stalin"); Copșa Mică (pe lîngă uzinele ch „Nicolae Teleu"); Făgăraș (pe lîngă Combinatul chimic nr Tîrnăveni (pe lîngă Combinatul chimic „Karl Marx"); șoara (pe lîngă fabrica „Gheorghe Doja").

Istoria unei case noi

Intîi au sosit inginerii

Apoi muncitorii

Și la urmă... pionierii.

STAPINII UZINEI

Frumos mai arată ! se gîndi tînărul lăcătuş David Andrei, fixînd capota autocamionului nou-nouţ şi mîngîindu-i faţa scînteietoare cu palma. Al cîtelea o fi oare de la începutul anului şi pînă acum ? Ei, dar cine le mai ştie socoteala, îşi spune tot el, aplecîndu-se grăbit să culeagă cîteva piuliţe scăpate din mînă în timpul lucrului.

De alături, meşterul Nicolae Muscalu îl priveşte cu bunătate. Fără îndoială că el ar putea să-i astîmpere curiozitatea dacă ar şti la ce se gîndeşte David.

Surprins de privirile tovarăşului său mai în vîrstă, tînărul lăcătuş clipeşte vesel din ochi, arătîndu-i ultima piuliţă ridicată de jos: „O nimica toată". Cum adică ?

Aşa socotea David pînă nu de mult o asemenea piuliţă măruntă — o nimica toată. El vedea în mintea lui doar autocamionul în ansamblu, punîndu-şi, alături de ceilalţi constructori, toată priceperea şi dragostea în făurirea lui. Vrednic, dar uneori cam distrat, n-avea timp să dea atenţie unei... piuliţe. Aceasta, pînă într-o bună zi cînd, văzîndu-l Nicolae Muscalu trăgînd cu vîrful pantofului într-o piuliţă şi fluierînd după ea, l-a oprit şi i-a zis de la obraz:

— Ce treabă-i asta, Davide ? Nu uita că aici eşti acasă la tine, la mine... E a noastră uzina ! Orice lucruşor ne interesează.

Acasă la Nicolae Muscalu ! Da ! El, Nicolae Muscalu ştie să preţuiască mai mult ca oricare altul zilele de acum, căci el a trăit şi altfel de zile, cînd muncitorul nu se simţea acasă la el în uzină, ci în casa stăpînului. Dimineaţa îl aştepta la uzină gîrbaciul patronului şi baioneta de la arma santinelei înţepenite în poartă. O ştie bine Nicolae Muscalu. Nu întîmplător are părul albit. Oare el poate uita vreodată vremea aceea ? De cîte ori trece pe la forjă şi-o aminteşte: Aici era aşezată carcera. Uzina era militarizată. Pe porţile ei nu ieşeau ca acum autocamioane elegante, ci tunuri. Amară viaţă trăia muncitorul la fostele Uzine „Astra". Muncitorul se împotrivea cu îndîrjire stăpînului, slugilor lui. S-a împotrivit şi Nicolae Muscalu:

— N-am putere, scuip sînge, cum o să stau la lucru 12 ore în şir ?

Oamenii stăpînului i-au arătat pistolul şi l-au azvîrlit în carceră. Nopţi lungi şi grele a stat Nicolae Muscalu în strînsura carcerii.

Aşa era pe vremea cînd în uzină stăpîneau Auschnit şi Malaxa.

Cînd am păşit pragul Uzinelor „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin, crainicul anunţa îmbucurătoarea veste: „majorările de salariu se aplică începînd cu data de 1 august"...

Pe feţele muncitorilor, astăzi adevăraţii stăpîni ai uzinei, se citea bucuria şi hotărîrea de a munci cu şi mai multă însufleţire.

Nicolae Muscalu era în mijlocul unui grup de tineri voioşi, cu feţele arse de soare. Tocmai se întorseseră de la Sibiu, unde vizitaseră muzeul Bruekenthal, cu frumoasele lui opere de artă. La poartă stăteau vreo şapte maşini elegante, care-i aduseseră pe muncitori la uzină...

...„Acasă", cum spune cu mîndrie nu numai Nicolae Muscalu ci toţi muncitorii uzinei.

AL. DINU IFRIM

EROI AI CLASEI MUNCITOARE

Haia Lifşiţ

La 17 august se împlinesc 30 de ani de la moartea tinerei eroine Haia Lifşiţ, fiică devotată a poporului muncitor.

S-a născut în 1903 la Chişinău, într-o familie modestă, de mici funcţionari, în care a simţit ura împotriva asupririi şi exploatării capitaliste.

Inscriindu-se în U.T.C., o dată cu terminarea liceului, Haia Lifşiţ îşi atrage duşmănia autorităţilor, care o dau afară din postul de învăţătoare unde fusese numită între timp. Dar ea nu se descurajează şi continuă lupta. Primeşte şi îndeplineşte sarcini de răspundere, ceea ce face să fie necontenit urmărită de Siguranţă, şi, ades arestată. Ca secretară a U.T.C., aflîndu-se la Oradea, organizează editarea organului central de presă al U.T.C. „Tînărul leninist". Tipografia este însă descoperită şi împreună cu mai mulţi tovarăşi este arestată din nou. Alte schingiuiri, alte torturi, dar cauza pentru care lupta, nu şi-a trădat-o. Transferată la Consiliul de război din Cluj, Haia Lifşiţ luptă mai departe cu aceeaşi vigoare. In închisoare ea organizează un seminar pentru deţinutele politice, îşi restabileşte legătura cu partidul şi se pregăteşte pentru proces. Ea primeşte sarcina de la partid ca în numele tineretului să demaşte pregătirile de război împotriva Uniunii Sovietice.

Haia Lifşiţ, în urma acestui proces odios, a fost condamnată la 10 ani temniţă. In închisoare, în urma încuviinţării partidului, se declară greva foamei.

In acest timp, din ţară şi din toată lumea sosesc proteste, împotriva deţinerii ilegale a comuniştilor. Guvernul reacţionar, se vede nevoit să ordone punerea în libertate a grupului de deţinuţi politici. Lupta fusese astfel cîştigată.

Dar, în a 44-a zi de grevă, în stare gravă, Haia Lifşiţ este transportată la sanatoriu, unde, neînfricata luptătoare moare. Haia Lifşiţ va rămîne de neuitat. Ea şi-a închinat viaţa celei mai nobile cauze a clasei muncitoare — lupta pentru libertate şi fericire.

REDUCEREA PREŢURILOR LA UNELE BUNURI DE CONSUM

De cîteva zile C.C. al P.M.R. şi Consiliul de Miniştri al R.P.R. au aprobat lista preţurilor reduse de vînzare cu amănuntul a peste 2.600 sortimente. Oamenii muncii au primit cu bucurie această veste, manifestîndu-şi recunoştinţa faţă de măsurile luate de partid şi guvern în legătură cu această nouă reducere a preţurilor.

In comunicat se arată că preţurile la o serie de confecţii din stofe de lînă şi ţesături de bumbac, se reduc între 6—25 la sută, la tricotaje de bumbac, ciorapi şi şosete de bumbac pentru copii cu 5—47 la sută. La medicamente preţurile se reduc cu 13—63 la sută, la aparate fotografice cu 14—37 la sută, la bomboane, biscuiţi, prăjituri, ciocolată etc. preţurile se reduc cu 7—35 la sută, la măsline, lămîi, ceai, cu 25—40 la sut etc.

Prin înfăptuirea acestor reduceri de preţuri, împreună cu reducerea preţurilor făcute cu cîteva zile înainte la vinuri, la ţuică şi rachiuri naturale, populaţia noastră va realiza o economie anuală de un miliard lei. Aceste reduceri se adaugă la măsurile luate de Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c., cu privire la majorarea salariilor şi pensiilor şi scăderea impozitelor pe salarii şi demonstrează încă o dată grija deosebită pe care partidul nostru o poartă tuturor oamenilor muncii.

REALIZAT

Lucrările barajului Hidrocentralei „V. I. Lenin"-Bicaz, au intrat în faza construcţiei definitive. In acest an harnicii constructori au turnat în corpul barajului, peste plan, 42.553 m.c. de beton. Intrecerea continuă pentru terminarea înainte de termen a barajului şi începerea umplerii în anul viitor al lacului de acumulare.

Un nou oraş va apare în curînd pe harta patriei noastre. Este vorba de oraşul siderurgiştilor de la Uzinele „Victoria"-Călan. Oraşul va fi alcătuit din numeroase blocuri moderne, o casă de cultură, un magazin universal, şcoală etc. Acum se lucrează intens la zidăria primelor patru blocuri ce urmează a fi terminate pînă la 23 August.

Constructorii de pe şantierul marelui Combinat de îngrăşăminte azotoase ce se construieşte la Roznov au predat zilele acestea primele hale gata pentru montaj.

Secţia de policlorură de vinil de la uzinele chimice din Turda a intrat în probe tehnologice. Noua secţie este înzestrată cu utilaje şi instalaţii moderne, fabricate — în cea mai mare parte — în ţara noastră.

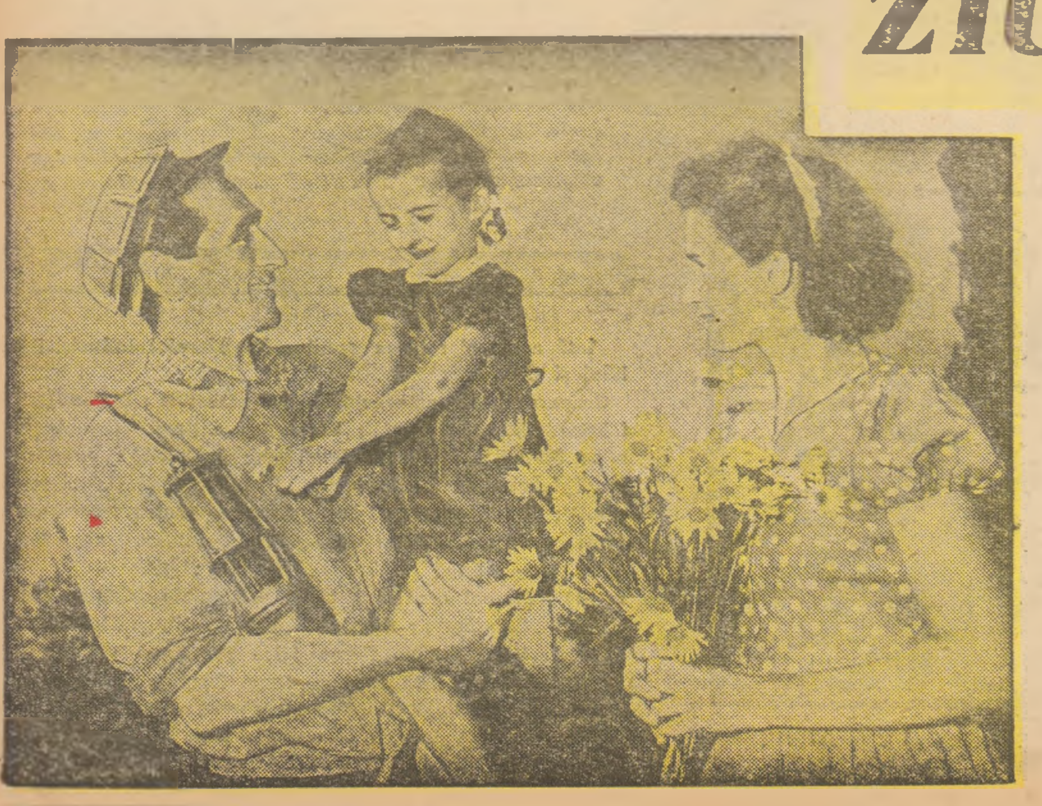
In comunele Mărgăriteşti din raionul Balş, Terpeziţa, raionul Craiova, Bălăneşti, raionul Tg. Jiu şi în satele Muşeteşti, Sîrbeşti, Gruj şi Bircaciu din raionul Novaci s-a aprins de curînd „lampa lui Ilici". Toate aceste lucrări de electrificare din cadrul regiunii Craiova, s-au executat numai în ultimile luni.

Colectivul Uzinelor textile „Moldova" din Botoşani şi-a îndeplinit angajamentul luat în întîmpinarea celei de-a 15-a aniversări a eliberării patriei. Muncitorii acestor uzine au dat peste plan 3.500 kg de fire şi au economisit 6.000 kg bumbac puf.

De la Iaşi, colectivul fabricii de antibiotice anunţă ultimele pregătiri pentru producerea pe scară industrială a Asocilinei, un medicament deosebit de cerut în sectorul zootehnic. El are calităţi deosebite în ceea ce priveşte tratarea infecţiilor locale produse de diferiţi microbi, la animale.

La Petroşani se construieşte unul dintre cele mai mari cartiere de locuinţe din regiunea Hunedoara. In prima fază se vor construi 2.600 de apartamente. Cîteva blocuri din marele cartier au fost terminate, iar altele vor fi gata pînă la 23 August.

ZIUA MINERULUI

E ziua voastră bravi mineri, a voastră, a celor care din adîncurile pămîntului scoateţi cu fiecare zi mai mult cărbune, mai multe minereuri. E mare bucuria în această zi pentru voi, pentru familiile voastre. Şi cum să nu fiţi bucuroşi ! Trăiţi azi o viaţă nouă, îmbelşugată. Munca voastră e preţuită şi e stimată de întregul popor.

Cînd vă gîndiţi la voi sau la ortacii voştri care au scormonit adîncurile în condiţiile neomeneşti impuse de regimul capitaliştilor şi moşierilor şi care vă forţau să lucraţi cîte 12—16 ore pe zi pentru un salariu de nimic, privirile vi se întristează. Dar capul se ridică sus şi pieptul se umflă de mîndrie la gîndul că sînteţi urmaşii acelora care s-au ridicat — la 6 august 1929 la Lupeni şi cu alte prilejuri — la luptă pentru o viaţă mai bună. Uniţi au căzut eroic, răpuşi de gloanţele guvernanţilor capitalişti. Dar moartea lor a pus în mişcare alte mii şi mii de mineri care, sub conducerea Partidului Comunist Romîn, au luptat pentru o viaţă mai bună, pentru condiţii omeneşti de muncă şi de trai.

Sînteţi fericiţi astăzi. In mină, haveze, transportoarele mecanice, ciocanele pneumatice vă uşurează munca. Munciţi cu rîvnă şi fără grijă. Familia vă e îndestulată. Soţia, copiii vă aşteaptă în locuinţe luminoase, bogate, înălţate pentru voi de statul oamenilor muncii.

De ziua voastră primiţi şi din partea pionierilor patriei noastre un „Salut voios !" însoţit de urarea voastră „Noroc bun !"

Schimbul de vizite N. S. Hrusciov—D. Eisenhover în centrul atenţiei întregii lumi

Vestea apropiatului schimb de vizite Hruşciov—Eisenhower, a stîrnit un larg ecou în lumea întreagă. Oamenii muncii din ţara noastră privesc şi ei cu încredere vizita lui N. S. Hruşciov în S.U.A. în luna septembrie a acestui an. ca şi vizita lui Eisenhower, în toamnă, în U.R.S.S., ca pe un eveniment ce va duce la întărirea păcii în lume.

Silvestru Jescu prim topitor la oţelăria Siemens Martin nr. 1 a Combinatului Siderurgic din Hunedoara, a declarat: „Oţelarii din secţia noastră vor să trăiască în pace şi salută cu bucurie această iniţiativă aşa cum a salutat de fiecare dată acţiunile întreprinse pentru lichidarea pe cale paşnică a divergenţelor între state şi promovarea politicii de pace".

Colectivistul Zamfir Stoian de la G.A.C-„Steaua Roşie" din comuna Ilişeşti, raionul Gura Humorului, a spus: „Noi, oamenii muncii de pe ogoare, ca de altfel toţi oamenii cinstiţi din lumea întreagă, nădăjduim că la întîlnirile dintre Hruşciov şi Eisenhower se vor lua măsuri care să ducă la întărirea necontenită a păcii. De aceea, dorim celor doi conducători „drum bun" în călătoriile lor, iar păcii — succese tot mai mari.

Şi acad. prof. Dr. I. Tănăsescu, într-o scrisoare adresată ziarului „Scînteia", scrie: „Noi vedem în apropiatele întîlniri un succes al ideilor coexistenţei paşnice, a luptei popoarelor pentru triumful acestor idei... Statornicirea şi dezvoltarea de relaţii prieteneşti între U.R.S.S. şi S.U.A., ar da păcii cele mai bune garanţii de stabilitate. In ce priveşte Uniunea Sovietică, sînt bine cunoscute şi apreciate eforturile pe care ea le-a depus fără răgaz pentru triumful coexistenţei paşnice, pentru tratative rodnice, pentru întîlniri la cel mai înalt nivel în scopul asigurării păcii şi dezvoltării colaborării internaţionale. Justeţea acestei politici este confirmată acum din nou de viaţă".

Agenţiile de presă din lumea întreagă ne-au adus de asemenea la cunoştinţă o serie de declaraţii făcute de diverse personalităţi. Astfel, Otto Grotewohl primul ministru al R. D. Germane, răspunzînd la întrebările corespondentului ziarului „Izvestia", a spus că „apropiata întîlnire a conducătorilor celor două mari state, este o nouă mărturie a faptului că problema coexistenţei paşnice a statelor cu sisteme politice diferite, poate fi rezolvată numai pe calea tratativelor".

J. Nehru, primul ministru al Indiei, a declarat că ştirea cu privire la schimbul de vizite între N. S. Hruşciov şi D. Eisenhower, „constituie cea mai bună veste de la un timp incoace". Nehru s-a pronunţat în sprijinul stabilirii de contacte personale în preajma conferinţei la cel mai înalt nivel.

Mii de tineri din Oradea s-au adunat să întîmpine delegaţia tineretului romîn înapoiată de la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor care s-a desfăşurat anul acesta la Viena.

DOUĂ LUMI - DOUĂ COPILĂRII

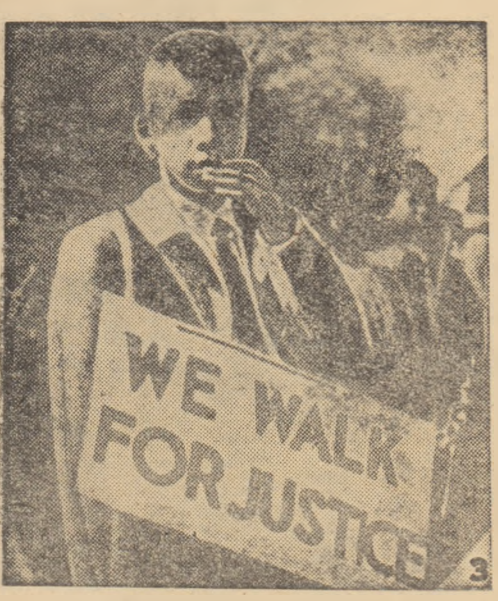

Avem în faţa ochilor 6 fotografii; sînt şase mărturii deosebit de expresive, care vorbesc de la sine despre hotarul ce desparte copilăria nefericită din ţările capitaliste, de cea îmbelşugată şi plină de bucurii din ţările socialiste.

Priviţi chipul îngîndurat, trist, supt, al fetiţei din fotografia 1. Un copil din America de Sud, la fel ca zeci şi sute de mii de copii, de oameni ai muncii din ţările capitaliste, îşi caută hrana prin gunoaie. In fotografia 2, chipul luminos, fericit, al unei fetiţe din ţara noastră, care la vîrsta ei nu-şi face griji pentru ceea ce va mînca în fiecare zi. Ea se joacă cu mingea, ştiind că în regimul nostru democrat popular părinţii ei îi pot asigura o copilărie frumoasă, plină de bucurii.

Fotografia 3-a este reprodusă dintr-un ziar american: un copil negru ia parte, împreună cu prietenii săi la un marş al tineretului împotriva discriminării rasiale, a înjosirii a milioane de negri din Statele Unite. Copiii din fotografia a 4-a nu au asemenea preocupări, deoarece în Uniunea Sovietică nu există nici un fel de discriminare rasială. In U.R.S.S. la vîrsta lor, aceşti copii se preocupă cum să înveţe mai bine, să cunoască mai multe, avînd la dispoziţie minunate condiţii materiale. Iată-i fiind în vizită la o mare oţelărie, privind cum fierbe oţelul în cuptoare.

Fotografia 5, este de-a dreptul dramatică: iată un grup de copii de muncitori italieni care pentru a nu mai răbda de foame se văd nevoiţi să demonstreze pe străzile oraşului, purtînd pancarte cu inscripţia: „Nu concediaţi pe mama mea", „Nu concediaţi pe tatăl meu!". La aceeaşi vîrstă, copiii din R. P. Chineză se pasionează de miciurinism obţinînd rezultate frumoase (fotografia a 6-a).

După cum vedeţi, dragi copii, avem în faţa ochilor imagini vii despre două lumi, despre două copilării. Pe drept cuvînt copiii din ţările socialiste au de ce să fie fericiţi şi bucuroşi!

AL. MIHU

SĂRBĂTOAREA POPORULUI COREEAN

La 15 august poporul coreean sărbătoreşte cea de-a XIV-a aniversare a eliberăriii patriei sale de sub jugul cotropitorilor japonezi, de către glorioasa armată sovietică.

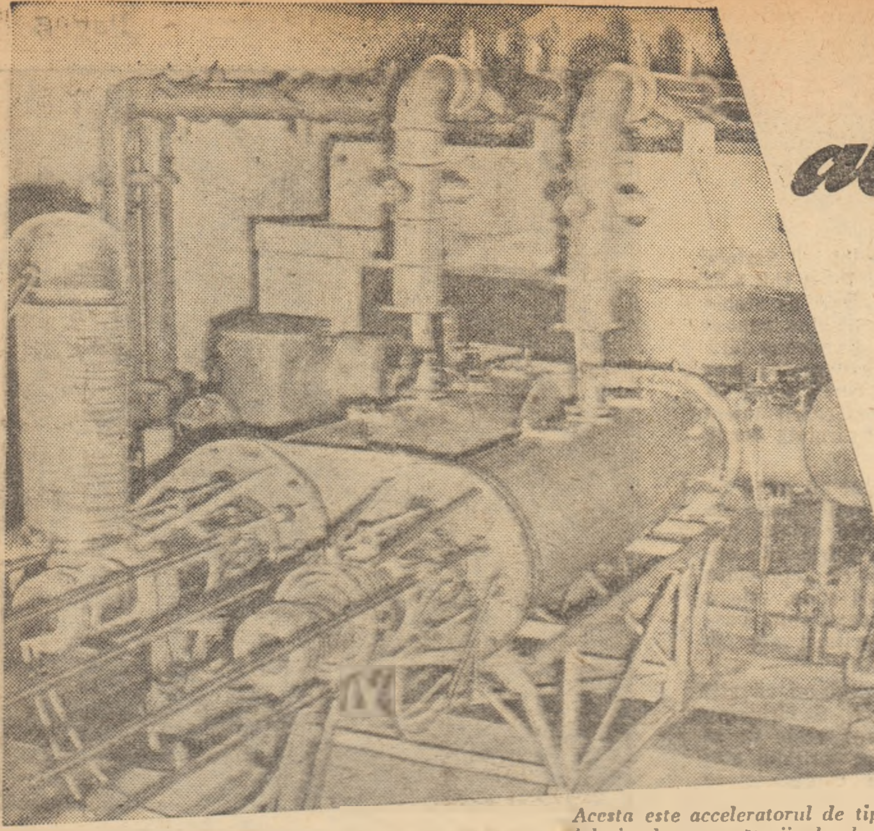
Acest eveniment deosebit în viaţa poporului coreean deschidea perspective luminoase de dezvoltare. Urzelile imperialiste au dus însă la împărţirea ţării în două — partea de nord, unde s-a constituit R.P.D. Coreeană, care se dezvoltă în mod liber şi partea de sud, unde, la adăpostul baionetelor, stăpîneşte Li-Sîn-Man.

Drumul R.P.D. Coreene este drumul făuririi unei vieţi fericite şi îmbelşugate. Sub conducerea înţeleaptă a Partidului Muncii în frunte cu tovarăşul Kim-Ir-Sen, oamenii muncii din R.P.D. Coreeană au obţinut succese remarcabile în opera de construire a socialismului. S-au construit noi fabrici şi uzine, iar agricultura devine tot mai înfloritoare. Din cenuşa oraşelor şi satelor peste care au fost aruncate bombe cu napalm, se înalţă acum noile construcţii.

Cu totul alta este situaţia în Coreea de Sud, unde clica militaristă a lui Li Sîn-Man a transformat această parte a ţării într-o bază militaristă îndreptată împotriva ţărilor lagărului socialist. Aici datorită cursei nebuneşti a înarmărilor, datorită şomajului, bîntuie foametea şi mizeria.

Cu prilejul sărbătorii de la 15 august, oamenii muncii din ţara noastră urează poporului frate coreean, să obţină noi succese în opera de făurire a unei vieţi fericite, în lupta pentru reunificarea paşnică a patriei sale.

RENUMELE MONDIAL al ȘTIINȚEI și TEHNICII romînești

Acesta este acceleratorul de tip ciclotron folosit de cercetătorii de la Institutul de fizică atomică.

Privește această pagină iubite cititor! Am adunat aici, pentru tine, doar cîteva din miile de declarații prin care savanți, oameni de știință, specialiști în cele mai diverse domenii, ziare de specialitate etc. își manifestă interesul și admirația față de succesele repurtate de știința și tehnica romînească de la 23 August 1944 și pînă acum. Din aceste declarații se desprinde clar faptul că în patria noastră liberă, energia creatoare a poporului are toate posibilitățile să se dezvolte, că specialiștii noștri au la dispoziție tot ce le trebuie pentru a cuceri culmile cele mai înalte ale științei și tehnicii. Iar recunoașterea mondială a succeselor de pînă acum este o bine meritată răsplată pentru ei.

TEHNICA

Porțelan din sticlă! Iată o importantă realizare romînească despre care numeroase ziare din multe țări au scris numai cuvinte de laudă. Iată ce scrie ziarul „NEUHEITEN-PRESSEDIENST" care apare la Viena: **„Inginerii romîni D. Popescu și Ștefan Lungu de la Institutul de cercetări pentru Materiale de Construcții din București au pus la punct pentru prima oară în lume, procedeul de fabricare a porțelanului din sticlă, înfăptuind un vis secular al ceramicilor din întreaga lume".**

Cu justificată mîndrie citim și cuvintele de laudă, cu privire la tehnica romînească, ale ziarului libanez „AL NIDA": **„Pe piața internațională a mașinilor se văd tot mai multe produse pe care se citește inscripția „Fabricat în Romînia". Robuste, moderne și de randament superior, mașinile unelte romînești pentru prelucrarea metalelor se impun unui cerc tot mai larg de clienți".**

Unul din marile ziare indiene „INDIAN RAIVAY" scrie și el despre produsele industriei romînești: **„Am importat din Romînia material rulant care în exploatare pe căile ferate indiene dă rezultate din cele mai bune. Industria romînească de material rulant poate fi mîndră de realizările sale".**

La sfîrșitul anului 1957, o delegație formată din specialiști francezi în problemele utilajului petrolifer, a vizitat uzinele noastre în vederea cumpărării de produse romînești. Inainte de plecare inginerul GERARD LINDRIOT, șeful delegației a declarat: **„In calitatea noastră de specialiști ne-am dat seama că dumneavoastră ați realizat succese importante în acești ani pentru a dobîndi acest utilaj petrolifer care corespunde întrutotul necesităților".**

Este tot atît de grăitoare și declarația lui JOHN O'CONNOR industriaș american care a declarat: **„nivelul tehnic al producției de utilaj petrolifer din Romînia este dintre cele mai ridicate din Europa. Iar noua instalație de foraj 4 LD realizată în Romînia reprezintă un mare pas înainte pe drumul modernizării utilajului petrolifer și aducerii lui la nivelul tehnicii moderne".**

MEDICINA

Medicina romînească se bucură astăzi de mare prestigiu în fața lumii întregi. In ultimii ani, 170 de reprezentanți ai medicinii noastre au participat la 65 de manifestări medicale internaționale, la care și-au adus un prețios aport. Cuvinte de laudă, care ne umplu inimile de bucurie se aud tot mai des.

Publicația vest Germană „DIE GIEBEN TAGE" de pildă, publică un mare articol intitulat „Oare trebuie să îmbătrînim?". In articol se spune: **Profesorul romîn C. I. Parhon, un endocrinolog cunoscut pe scară internațională, este de părere că bătrînețea nu trebuie considerată drept o stare normală, că ea poate fi tratată ca orice boală și prevenită. Rezultate bune au fost obținute prin tratamentul cu novocaină. Din 1952 pînă în 1957 au fost efectuate 4.952 de tratamente fără să se înregistreze un singur accident.**

După ce cercetările de prelungire a vieții, efectuate la Institutul de Geriatrie din București, au fost verificate, ele se aplică în prezent în U.R.S.S., Elveția, Austria și Olanda".

Medicul american HENRY HEIMLICH, profesor la „New York Medical College", a declarat: **„Se întîmplă deseori ca doi sau mai mulți medici din țări diferite să abordeze același domeniu de cercetări. Acesta este și cazul operațiilor pe esofag care au progresat paralel în S.U.A. și Romînia. Dar procedeul chirurgilor romîni reprezintă o foarte bună soluție a acestei probleme. Intenționez să fac cunoscut și în țara mea principiul după care au fost făcute aceste operații".**

Dr. BERNARD SCHIESSINGER, medic principal la spitalul de copii al Universității din Londra, într-o declarație făcută în urma unei vizite în țara noastră spune: **„R. P. Romînă trebuie să fie felicitată pentru ceea ce face în vederea sănătății națiunii".**

Intr-adevăr patria noastră primește felicitări din partea tuturor celor ce-au cunoscut-o. Iar noi toți, trebuie să mulțumim din inimă partidului și guvernului nostru pentru grija ce o poartă sănătății poporului.

FIZICA ATOMICĂ

Unul din domeniile în care țara noastră, cu sprijinul dezinteresat al Uniunii Sovietice, a făcut pași însemnați, este și folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Cercetătorii atomiști romîni găsesc noi și noi căi de aplicare a energiei atomice în scopul apărării și ușurării vieții omenești.

Iată ce a declarat prof. CH. VENKAT RAMAN, președintele Academiei Indiene de Știință, laureat al premiului Lenin pentru întărirea păcii între popoare: **„Am vizitat Institutul de Fizică Atomică al Academiei R.P.R. și am fost extrem de impresionat de utilajul și instalațiile foarte perfecționate de care atomiștii romîni dispun în cercetările lor. Sînt convins că centrul de cercetări nucleare din București prin utilarea sa și prin oamenii de știință care lucrează în cadrul lui poate fi un promotor serios al progresului fizicii nucleare în general.**

Un nou domeniu în care știința romînească începe să se afirme pe tărîm mondial.

MATEMATICA

Este cunoscută în întreaga lume școala romînă de matematică. De aceea la Congresul matematicienilor romîni din iunie 1956 au participat și numeroși savanți de renume mondial. Declarațiile lor sînt deosebit de îmbucurătoare pentru noi: **„Importantele contribuții ale matematicienilor romîni evidențiate în comunicările originale ca și în rapoartele asupra activității desfășurate de ei în anii din urmă sînt semne ale spiritului nou care îi animă"**, a remarcat savantul italian BENJANINO SEGRE.

Prof. Y. HADOMORD vestit savant francez scrie: **„Acest congres a fost un strălucit succes, un succes fără precedent, putem spune".**

La puțin timp, matematicianul american S. W. HAUSMER a recenzat în publicația americană „Aplied mohanics Reviews" o lucrare a matematicianului romîn S. Constantinescu despre care a scris: **„Este o contribuție valoroasă la rezolvarea unei complexe probleme fizico matematice".**

FARMACEUTICA

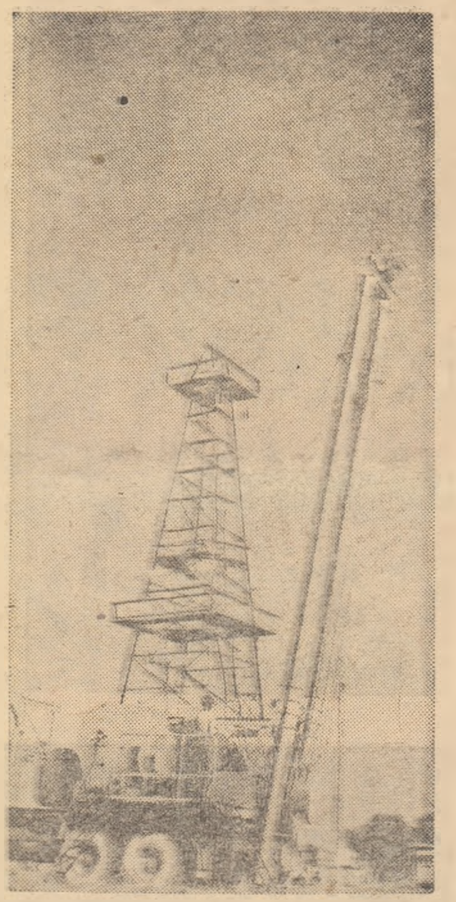
Inaltul nivel la care se găsește și farmaceutica din țara noastră este apreciat de specialiștii lumii. După Conferința Națională de Farmacie mai mulți delegați străini și-au împărtășit impresiile reprezentanților presei: **„Duc cu mine multe cunoștințe noi de la Conferința Națională de Farmaceutică din București ca și multe amintiri frumoase despre Romînia"** a subliniat PROF. DR. KUHNAU din R.F.G. **„Am cîștigat mult din această conferință. Colegii mei și cu mine dorim să colaborăm cu oamenii de știință romîni spre progresul profesiunii noastre"** a afirmat D. E. WURTER de la Universitatea din Wisconsin (S.U.A.).

★

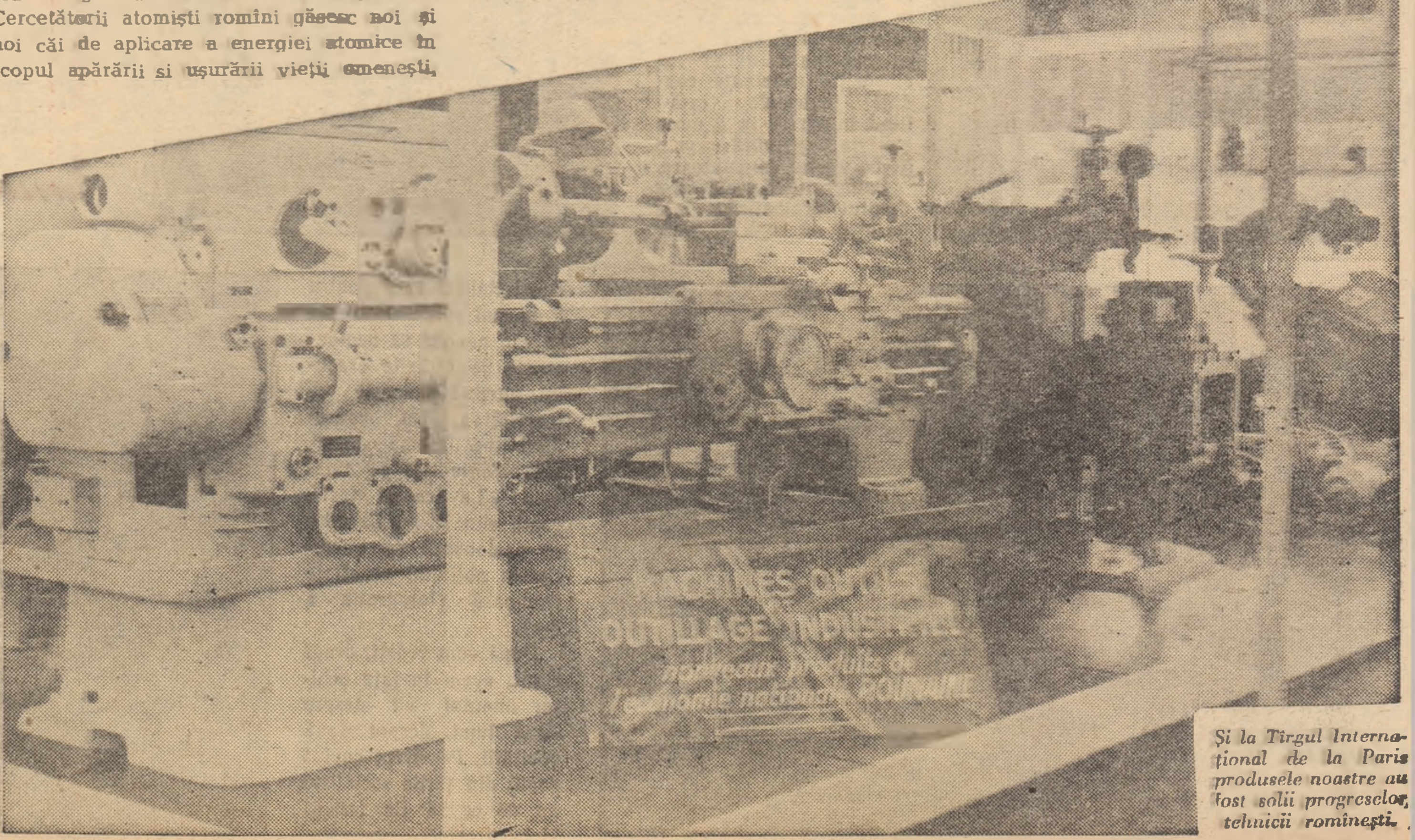
„Cunoștințe noi"... „dorim să colaborăm cu oamenii de știință romîni"... „industria romînă poate fi mîndră de realizările sale"... „ați realizat succese importante în acești ani"... iată ce auzim spus tot mai puternic, de tot mai mulți oameni de specialitate, în tot mai multe ziare și reviste de pe întregul glob.

Ne mîndrim cu succesele științei și tehnicii romînești. Ele sînt succesele noastre, ale întregului popor, care sub conducerea înțeleaptă a partidului se îndreaptă cu pași siguri spre socialism și apoi spre visul de aur al omenirii: comunismul. Iar punctul de plecare spre aceste victorii a fost **„23 August 1944"!**

FL. BĂLAN
Gh. ANGELESCU

O mîndrie a industriei noastre petrolifere: instalația de foraj 4 L. D.

Și la Tîrgul Internațional de la Paris produsele noastre au fost solii progreselor tehnicii romînești.

Sport Sport Sport Sport

Intre 19—24 august 1959, la Bucureşti

Intrecerile finale din cadrul „Spartachiadei pionierilor şi şcolarilor“

Mai sînt doar cîteva zile pînă la finala „Spartachiadei pionierilor şi şcolarilor". Incepută în septembrie 1958, competiţia a atras mii de pionieri în fiecare regiune.

Etapele de zonă desfăşurate la **Cluj, Timişoara, Buzău şi Iaşi,** au fost mult apreciate de specialişti, iar rezultatele au afirmat buna pregătire a concurenţilor, în special a acelor din regiunea Suceava, Stalin, Timişoara şi Constanţa (regiuni care au cîştigat cele mai multe titluri).

La finala care se va desfăşura la Bucureşti între 19—24 august, vor participa peste 1.500 pionieri, finalişti la diverse probe, pentru a-şi măsura forţele între ei. Fiecare regiune va fi reprezentată de atleţi, gimnaşti, şahişti, înotători şi constructori de aeromodele. Regiunilor care au cîştigat la zone li se vor alătura şi echipele de fotbal, handbal, oină şi volei. Deci finalele se vor desfăşura la 9 discipline sportive, o adevărată sărbătoare a sportului pionieresc.

Pentru buna desfăşurare a întrecerilor au fost selecţionaţi cei mai buni oficiali şi arbitri. Pionierii veniţi la finală vor avea posibilitatea ca în timpul liber să viziteze Muzeul de Istorie a P.M.R., Muzeul de istorie naturală „Gr. Antipa", Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" etc. In Parcul copilului, se vor organiza intîlniri între pionieri şi muncitori fruntaşi, activişti cu munci de răspundere, sportivi fruntaşi şi maeştri ai sportului, se vor viziona în colectiv spectacole etc.

La 19 august, pe Stadionul Tineretului din Capitală va avea loc deschiderea festivă a întrecerilor finale.

După aceasta, vor urma întrecerile la diversele discipline sportive, prevăzute la finală. Primul meci de fotbal va avea loc în cadrul festivităţii de deschidere. Finala la fotbal se va desfăşura la 24 august în deschidere la meciul internaţional de fotbal **Locomotiv-Sofia— Rapid-Bucureşti,** din cadrul „Cupei feroviare". Oina şi handbalul se vor desfăşura sistem turneu, iar întrecerile de atletism, şah, gimnastică, conform regulamentului. De o mare popularitate se vor bucura întrecerile de înot. Ele vor fi dotate cu tradiţionala Cupă de nataţie a gazetei voastre dragi „Scînteia pionierului". Anul acesta, Cupa de nataţie a „Scînteii pionierului" se află la a 9-a ediţie şi an de an ea s-a bucurat de succese din ce în ce mai mari. Să ne gîndim numai la succesul obţinut anul trecut, cînd rezultatele au fost aproape excepţionale, întrecîndu-se, la toate probele, recordurile celorlalte ediţii. Un fapt interesant: şapte ediţii la rînd Cupa a fost cîştigată de pionierii din Bucureşti, dar în ediţia trecută, „calculul hîrtiei" a fost răsturnat şi echipa regiunii Timişoara a produs „surpriza" cea mare cîştigînd Cupa după 7 ani de... stagiu bucureştean". Acum, pionierii bucureşteni sînt hotărîţi să reintre în posesia trofeului, iar cei din Timişoara să-l menţină. Ambele echipe se pregătesc cu multă atenţie. De partea cui va fi victoria? E greu de spus, mai ales că protagoniştii celorlalte ediţii de pînă acum — Tg. Mureş, Sibiu, Cluj, Ploeşti, Galaţi etc. — au şi ei un cuvînt greu de spus.

In fine, încă o bucurie pentru participanţii la finale: la 23 August, aniversarea eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, ei vor participa la marea demonstraţie a oamenilor muncii, făcînd parte din coloanele pionierilor din oraşul Bucureşti.

In zilele care au mai rămas pînă la finale, pionierii din toate regiunile se pregătesc cu puteri înzecite ca la Bucureşti să reprezinte cît mai bine organizaţia regională de pionieri din care fac parte. Ceilalţi participanţi din sate, raioane şi regiuni, care au participat dar n-au reuşit să se califice îi urmăresc cu atenţie pe colegii lor care-i vor reprezenta în finale. Umbra regretului că nu participă e înlăturată de ambiţia cu care vor concura la viitoarele ediţii.

In pragul întrecerilor finale le urăm tuturor participanţilor succes!

CUPA Scînteii pionierului

Inainte de finală

Apropierea finalei Cupei de nataţie a „Scînteii pionierului", care se va desfăşura între 19 şi 24 august, în cadrul finalei pe ţară a Spartachiadei pionierilor şi şcolarilor, dă tot mai multe emoţii participanţilor. Fiecare vrea să obţină un timp cît mai valoros, un loc cît mai bun. Pentru a-i ajuta în pregătirile lor ne-am adresat maestrului sportului H. Wittenberger campion republican de nataţie. Iată mai jos, cîteva sfaturi pe care le dă participanţilor la finala Cupei "Scînteii pionierului".

*

Participarea la o întrecere finală, dragii mei, e un eveniment pe bună dreptate, emoţionant. Această emoţie însă nu trebuie să vă stînjenească ci, dimpotrivă, să vă dea şi mai multă voinţă, şi mai multă putere pentru a lupta şi a contribui la obţinerea Cupei pentru regiunea care o reprezentaţi.

Deci, în primul rînd, STARTUL. La comanda „pe locuri", vă aplecaţi înainte, pe marginea bazinului, aşteptînd fluierul starterului. Apoi, cînd auziţi fluierul, săriţi cît mai departe, fără a vă cufunda prea mult în apă. Sub apă, începeţi cu mişcarea picioarelor şi imediat ce capul revine la suprafaţă, urmează mişcarea braţelor.

PE PARCURS. Pe parcursul cursei de inot, dozaţi-vă în funcţie de posibilităţile voastre, efortul. La probele de 50 m puteţi porni puternic încă de la început în timp ce la probele de 100 m, veţi căuta ca măsura întregului efort posibil să n-o daţi în prima ci în a doua jumătate a parcursului.

LA INTOARCERE ŞI SOSIRE. La probele de bras, întoarcerea şi sosirea se fac atingînd cu ambele mîini, în acelaşi timp şi pe acelaşi plan, marginea bazinului. In probele de liber, atingerea peretelui se face cu o singură mînă. La întreceri e necesară o împingere cît mai puternică din peretele bazinului, pentru a căpăta o viteză cît mai mare şi pentru ca, în virtutea ei, înotătorul să se odihnească puţin. Cînd această viteză scade, începeţi mişcările sistematic şi în plin efort cu picioarele.

Şi acum, dragi prieteni participanţi, un ultim şi destul de important sfat: păstraţi-vă în permanenţă calmul, fiţi stăpîni pe voi înşivă. Dorinţa de a învinge trebuie să se împletească cu voinţa şi judecata. Eu vă urez mult succes în finala tradiţionalei voastre întreceri de înot!

SPORTIVII TABEREI

In tabăra de pionieri nr. 1 de la Miercurea Ciuc sînt mulţi pionieri care îndrăgesc fotbalul, atletismul şi tragerea la ţintă.

In ziua întrecerilor pentru ocuparea primelor locuri la viteză şi aruncare la ţintă, toţi pionierii taberei au fost prezenţi pe terenul de sport. La prima probă, de alergare — viteză după ce s-a dat startul, copiii au rămas surprinşi de iuţeala cu care alerga micul Ghertiş Dorin din clasa a IV-a. Toţi îl susţineau şi-l încurajau de pe margini. „Hai Do-ri-ne... mai repede... mai repede!" In faţa liniei de sosire, Dorin a ajuns numai cu un pas în urma pionierului Ilioiu Marcel din clasa a VII-a — favoritul cursei. Cu toate că a rămas pe locul II, Dorin este foarte mulţumit. Cînd a venit în tabără, era slab pregătit iar acum rezultatul orelor de antrenament s-a văzut.

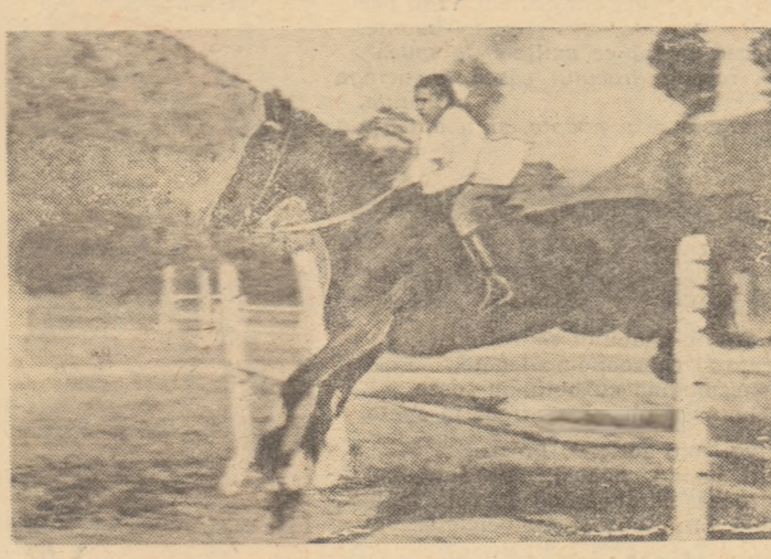
Un rezultat neaşteptat a fost obţinut şi la aruncarea la ţintă. Pionierul Constantin Paul, din clasa a III-a, s-a clasat pe locul I înaintea lui Anania Laurian din clasa a V-a.

Incurajaţi de rezultatele obţinute pînă acum de pionierii din detaşamentul II, fotbaliştii detaşamentului se antrenează şi caută să înveţe cît mai multe de la cei mai mari. Cine ştie... poate şi la meciul de fotbal vor fi surprize de felul celor de la întrecerile de atletism!

INDEMÎNARE ŞI CURAJ

Un galop scurt dar vijelios, un salt spectaculos şi... obstacolul e trecut! Ropotul copitelor răsună mai departe, tot mai departe...

Cine e călăreţul curajos, sigur de el? Vi-l prezentăm: e pioniera Podaru Emilia, din oraşul Orşova, unde este elevă în clasa a V-a a Şcolii medii mixte. Ea îndrăgeşte mult acest sport al îndemînării şi curajului, se află „în şa" de la vîrsta de 6 ani! Prezentarea n-ar fi însă completă dacă n-am adăuga că Emilia este fruntaşă la învăţătură şi purtătoare a insignei „Prieten al grănicerilor".

DIN SPORTUL CELOR MARI

● Duminică atît în Capitală cît şi în diverse oraşe ale ţării s-au desfăşurat interesante întîlniri amicale de fotbal. Astfel, întîlnind în nocturnă, pe stadionul Republicii din Capitală pe campioana ţării Petrolul-Ploeşti, Dinamo Bucureşti a întrecut echipa ploeştenilor cu 2—0. Golurile au fost marcate de Ene şi Varga.

● La Lupeni — în cadrul manifestaţiilor organizate cu prilejul „Zilei Minerului", Rapid Bucureşti a întrecut Minerul din localitate cu 2—1 (0—1).

● La Petroşani, Jiul a întrecut Progresul Bucureşti cu 2—0.

● Intîlnirea de tenis de masă dintre echipele de tineret ale R.P.R. şi R. P. Chineze s-a terminat astfel: R.P.R. (fete)-R. P. Chineză 3—2; R. P. Chineză (băieţi)-R. P. Romînă 5—3.

● In Polonia echipele reprezentative de handbal (tineret) ale ţării noastre au obţinut următoarele victorii: întîlnirea dintre reprezentativele feminine s-a încheiat cu scorul de 7—3 în favoarea noastră. Partida disputată între echipele masculine s-a încheiat de asemenea cu un scor favorabil nouă: 14—9.

Din jungla sportului capitalist

„BINEFĂCĂTORUL" micuţului Ubiraci

Spectatorii care au asistat la campionatele mondiale de tenis de masă, desfăşurate în primăvară la Dortmund (R.F. Germană), l-au aplaudat minute în şir pe cel mai tînăr participant, în vîrstă de numai 13 ani. Este vorba de micuţul dar talentatul jucător brazilian Ubiraci da Costa, posesor al unei tehnici avansate. Ubiraci n-a izbutit să cîştige nici un titlu. In schimb, toţi specialiştii, în unanimitate, au fost de părere că, în 2-3 ani, dacă se va antrena serios, el va putea ajunge campion mondial.

Toate ar fi bune şi frumoase, numai dacă micul Ubiraci n-ar trăi în jungla sportului capitalist. Aşa se explică de ce Ubiraci nu este cîtuşi de puţin fericit sau entuziast. Ubiraci nu este copilul unui bogătaş; iată de ce n-a avut la îndemînă condiţii bune de antrenament. Atunci cînd specialiştii brazilieni s-au gîndit să-l trimită la campionatele mondiale, în Europa, au trebuit să renunţe la proiect din lipsă de bani. Era chiar să nu participe la campionate, dacă în ultima secundă n-ar fi apărut un manager (un soi de patron sportiv care închiriază jucători). Cel care s-a arătat „filantrop" nu este altcineva decît un mare moşier brazilian, pe nume Midosi. Şi ce a trebuit să-i promită micuţul Ubiraci „binefăcătorului" său, pentru a obţine banii necesari călătoriei în Europa? In primul rînd, Midosi „a căpătat permisiunea" să se laude pe toate drumurile că el a avut milă de micul talent şi că „datorită" lui acesta ştie astăzi să joace atît de bine tenis de masă. Iată, de altfel, declaraţia lui Midosi publicată de către presa occidentală: „Eu, Midosi, am ajutat pe acest tînăr cu banii mei. In consecinţă, mie mi se cuvine mare parte din onoruri..."

Apoi, după terminarea campionatului mondial, Ubiraci a fost silit să promită că va face un turneu prin diferite capitale occidentale, unde să fie prezentat în cadrul unor spectacole în genul celor de circ. Şi Ubiraci n-a avut de ales, a fost nevoit să consimtă.

Aşa se face că, în aceste zile, micuţul Ubiraci, ruinîndu-şi sănătatea culege aplauze şi bani pentru „binefăcătorul" său, unul dintre numeroşii exploatatori lipsiţi de scrupule, care au transformat sportul într-o afacere murdară.

C. ROMANESCU

Mihu Dragomir

ÎNTOARCEREA ARMELOR

Marețul act revoluționar de la 23 August 1944, cînd ostașii romîni alăturindu-se ostașilor sovietici au întors armele împotriva cotropitorilor fasciști, este un izvor nesecat de inspirație pentru scriitori. Poeții și prozatorii noștri au creat multe lucrări valoroase despre acest act revoluționar.

Mihu Dragomir, pe care voi, mici cititori, îl cunoașteți din volumele de poezii mai vechi (Razboiul, Oda fulgerelor, Oda pămîntului meu etc.) are sub tipar un nou volum de versuri: „Intoarcerea armelor".

Din acest volum noi reproducem azi, pentru voi, unele fragmente.. Citindu-le, veți înțelege marea bucurie cu care ostașii romîni s-au alăturat ostașilor sovietici pentru zdrobirea dușmanului comun: fascismul. Veți găsi acest sentiment în: Pe cîmpul înnoptat, Pluton în marș, Repede.

Veți afla în poezia Insurecție, cum au răspuns muncitorii noștri la chemarea partidului, de a lua arma în mînă pentru alungarea din țară a cotropitorului fascist. Din poezia Harta veți afla cum au colaborat ostașii romîni cu cei sovietici pentru eliberarea satelor noastre din Ardealul ocupat de fasciști.

Toată această luptă eroică a fost condusă de partidul nostru. Sentimentele de mulțumire aduse scumpului nostru partid, le vom simți încă o dată citind poezia Partidului.

Harta

Un colț de cîmpie: un metru pătrat,
cu iarbă, cu maci, și tăcere.
O hartă boțită de-atîta purtat
și soarele greu, ca de miere.

Pe hartă e-un sat romînesc din Ardeal,
o apă, un dîmb, o cărare.
Și totul pe hartă-i tăcut și egal,
și satu-i o flacără-n zare.

Și-s numai doi oameni, privind încordat,
sub bolta de tunete spartă.
E numai atîta: un metru pătrat,
un rus, un romîn și o hartă.

Pe cîmpul înnoptat

Era un august, și-un cîmp înnoptat.
Cerul se-nchisese, pietrificat.
Porumbul copt de gloanțe foșnea
necules.
Parcă dusesem în spate războaiele
toate...

Mocirla mi-așternea un pat frățesc,
știam numai mersul șerpesc,
mă tîram, ca hoții, pe coate...
Ne tîram pe cîmp, alergam, muream.

Vom ajunge dincolo — fără cine?
Limba verii abia o deslușeam,
deși sîngera în fiece mărăcine.

Era un august, și un cîmp înnoptat.
Ultima noapte cînd s-a-nnoptat.
Tunurile hohoteau, căutîndu-ne-n
noapte,
pămîntul se clătina, beat de flăcări,
tunetele păreau șoapte
în iadul gonind cu copite de munți
peste noi.
Cerul se-nchisese, pietrificat.

Și pămîntul se zvîrcolea, ca sub cuțit.
Și frontu-ntreg l-a auzit.
Te-am auzit,
mamă tăcută și călcată în picioare,
prietenă care pui și-n scaiete o floare,
învățătoarea copiilor mei,
casa mea, cartea mea, partea mea,
baladă de fluier și nea...

Și cerul pietrificat s-a despicat
c-un fulger din scară în scară sărit.
Și-n noapte a fost răsărit.

Vuiau oștile roșiei stele.
Vuia vara, răzbunătoare și roșie
Și-n vuietul crescînd uriesesc
Se auzeau pămînturile mele
cum se suceau pe vechea osie,
venind încet spre locul lor firesc.
Era un august, și-un cîmp înnoptat,
Și, cu pămîntul odată, ne-am ridicat...

Pluton în marș

Rap, rap, și plocia în cască ne bate
cadența,
și pușca se-agață de umăr scîncind,
rap, rap, noroiul, scadența, noroiul, scadența
și mormăie vîntul un aprig colind.

Rap, rap, tăcuți ne întoarcem, ne-ntoarcem din moarte
pe unde-s stăpînii ce-n foc ne-au băgat?
Rap, rap, aproape, departe, aproape,
departe,
ajungem, ajungem și-acolo, soldat...

Rap, rap, tot plouă, centura pe șold e fierbinte,
și clifăie-n apă bocancii greoi,
rap, rap, ne-ntoarcem pe singurul drum
înainte,
pe-aici era drumul, dar lasă pe noi...
Rap, rap, pe-aici era drumul, tăiat peste
munte,
și-acasă, acasă ce multe-s de spus...
Rap, rap, a dracului cască, se-ncinge
pe frunte,
și mergem prin noapte, și noaptea s-a
dus...

Repede

Tot frontu-nnebunit se retrăgea.
Căruțe și chesoane-ncălecate,
mașini mugind cu botul în șosea,
tanchete cu plutoane-ntregi în spate,

arhive, anti-aeriene, prăzi,
răniți urlînd, neauziți, de sete,
și groaza, zdrăngănind în roți, în lăzi,
urlînd din dube și motociclete.

Furaje, cizme, sticle cu lichior,
birouri descleiate, căști și pături,
tot ce-i ținea o clipă-n fuga lor
era zvîrlit, c-un gîfîit, în lături.

O gheara animalică strîngea
gîtlejurile. În priviri — pieirea.
Cei ce-au rîvnit o lume, pe-o șosea
abia-ncăpeau. Scăparea — nicăirea.

Și-n soarele topit, ca de oțel,
simțind în ceafă suflul răzbunării,
doar un cuvînt mai rămăsese: schnell[1]!
Și ochii-nnebuniți spre-adîncul zării.

Silit să stea din goană-un ofițer
zvîrlea dintr-o mașină lăzi afară,
Din lazile plesnite, cruci de fier
c-un sunet sec de oase-n praf zburară.

Păianjeni morți, se răsuceau în praf
și nimeni nu-ncerca să-i ocolească.
Răsplata pentru crimă, foc și jaf,
ramasă-n lut, ca lutul s-o coclească.

Și iarăși goana-n scrîșnet de motor,
spre-un loc, departe, care-i poate as-
cunde...
Dar groaza care-i urmăreau în zbor
le și spunea că n-or găsi niciunde.

Și crucile de fier, c-un rînjet mut
ramaseră în urmă pe șosele...

Ostașii sovietici au trecut
în zori, în lungi coloane, peste ele...

1) repede (în limba germană).

Insurecție

Buciumul n-a mai buciumat.
Focurile pe creste nu s-au mai aprins.
Coasele n-au mai ieșit din sat.
Bronzul clopotelor nu s-a mai încins.

Nu s-a mai auzit, noaptea, călăreți pe
drum.
N-au mai bătut, în toace de lemn,
alarmele.
Doar partidul, știind, a spus: Acum!
Și-o armată neștiută și-a ridicat
armele.
Nu s-a dat nici un ordin de zi.

Ziua venise firesc, ca orice zi după
noapte,
împlinindu-și rosturile marii armonii,
ca vara izbucnind în fructele coapte.

Pleoapele ferestrelor s-au ridicat.
Pleoapele palatului s-au lăsat.
Punîndu-și pușca și șapca pe masă,
stăpînul intrase, în sfîrșit, în casă.

Aerul frigea, ca metalul lichid.
Salvele zăvorau barierele.
Și țara, știind prin partid,
din străfunduri și-a regăsit toate
vrerile.
Ziua venea de departe, și de demult,
Din cîmpia Padeșului, și mai de demult,
Ziua venea de demult, și de departe.
Din pădurile Albacului, și mai de
departe.
Și de aceea n-au mai sunat buciumele,
pe drum,
și n-au bătut, în toace de lemn,
alarmele.
Partidul, țîșnind din străfunduri, a spus:
Acum!
Și țara și-a luat, de mult pregătite,
armele.

Scînteia

Vine de-acasă, în primele linii, „Scînteia"
Parcă-a picat, printre frunze uscate, scînteia...

Nu știu, da-n pagina albă cu litera deasă,
pare că mama îmi scrie scrisoare, de-acasă,

Parcă lozinca, purtînd în cuvînt dinamită,
scrisă-i, cu gîndul la mine, de fata iubită.

Parcă din mine, un om pînă-acum neștiut
scrie c-o pana muiată-n adîncul durut.

Parcă îmi scrie, în asprele slove-ndrăznețe,
dusa, bătrîna, pierduta-n tranșei tinerețe.

Cine îmi scrie cu lacrima-n geană? Nu-i tata?
Vine scrisoare de-acasă în toata armata...

Nu-i vreun soldat, cît îi frontul, să n-aibă scrisoare,
cum că începe acasă adunarea cea mare.

Noaptea, în groapă, sub licărul lunii, gălbui,
frontul citește ce-i spun în scrisoare ai lui.

Vine de-acasă, în primele linii, „Scînteia"
Parc-a picat, printre frunze uscate, scînteia...

Partidului

Noi rătăceam. Vedeai și pentru noi.
Noi nu-ndrăzneam. Tu străbăteai prin
stîncă.
Din deznădejdi și cumpeni de război
ne-ai dus spre matca sigură și-adîncă.

Noroiul de pe frunți tu ni l-ai șters,
cu mîna caldă, gingașă, de mamă.
Din haosul din noi făcut-ai vers,
din gîndul nerostit — zvîcniri de lamă,

Cu fața înspre noi tu ne-ai întors,
și ne-am privit, livizi, ca-ntr-o stihie.
Și-am stat, cînd rănile străvechi ne-am
stors,
cu noi, în fața noastră, mărturie.

Credeam că știm pămîntul. Nu-l știam.
Veneam din ieri, nebănuind un mîine,
Și-ngreuiați de-un greu din neam în
neam
uitam că-n răzbunare-i vin și pîine.

Te-am cunoscut atunci, în ceas tîrziu,
cînd miezul nopții, ultim, sta să bată,
Cînd arși de-nghețul marelui pustiu
în inimi groapa ne-o aveam săpată,

Dar cînd, c-un vuiet ce-l aud oricînd,
spre firea ei urnita-i piatra morii,
cu țara ce-n adîncuri ascultînd,
își dogorea la pieptul său toți sorii,

ne-ai scos din ploi de zgură și acid,
ne-ai arătat ce-aproape ni-i Comuna,
și semn de netrecut ai tras, partid,
între trecut și noi, pe totdeauna.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București. Piața „Scînteii" tel: 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"